

menlignelige og derfor kan bruges til behandling imod de samme lidelser.

Jeg synes, det er en helt fornuftig måde at sætte den proces i gang på. Nu er der skabt en lovhjemmel til, at arbejdet kan begynde. Så vil man i løbet af det kommende års tid gradvis komme dertil, at man kan trykke på startknappen til denne fornyelse, som vil betyde, at den enkelte patient kommer til at betale mindre for sin medicin, og at der sker nogle besparelser på sygesikringens tilskud. Dermed vil de formål, som man skulle tro alle her i Folketinget betragtede som attråværdige, så være opfyldt.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Så har jeg tre korte bemærkninger indtegnet, og så skønner jeg i øvrigt, at debatten nærmer sig sin afslutning. Den første er hr. Peter Duetoft.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg er enig med sundhedsministeren i, at der ikke er nogen grund til at snakke sig længere fra hinanden. Vi kan stort set heller ikke komme længere fra hinanden i denne her sag, end vi er i øjeblikket.

Jeg vil godt sige, at dér, hvor sundhedsministeren springer over, er, når sundhedsministeren måske ikke ved, men så burde sundhedsministeren vide det, at der i forbindelse med teksten til finansloven var klare aftaler og klare forudsætninger mellem CD og den øvrige regering om, hvordan det afsnit skulle forstås. Og hvis sundhedsministeren ikke er blevet informeret om det, så er det jo et internt problem i regeringen, og det kan vi jo så se, om vi kan pirke lidt til.

Men det er en kendsgerning, at der var nogle klare aftaler, og derfor tager det eklatante løftebrud, som vi stadig væk opfatter det som, udgangspunkt i, at man beholder teksten, som den er, uden at tage forudsætningerne og de omkringliggende aftaler med. Det er dér, vi føler os snydt, og det er det, vi har rejst over for statsministeren, men det vender vi jo så tilbage til.

(Kort bemærkning).

Jørgen Winther (V):

Det er min opfattelse, at det er sundhedsministeren, der har ansvaret for, at de oplysninger, der bliver afgivet i Sundhedsministeriet, er korrekte. Det må være ministerens ansvar. Og det, der er tale om her, er en elendig forberedelse,

hvor alle vi 15 mennesker, der sidder, får den oplysning, at der i to andre lande findes den ordning, hvor en læge kan skrive et præparat på recepten og apotekeren derefter kan lave det om og udlevere et helt andet præparat. Det var den klare oplysning, vi alle fik. Det var det, vi drog hjem med, det var det, vi troede på.

Angående, hvad der er løgn, og hvad der er usandfærdigt, vil jeg gerne sige til ministeren, at det, vi lærer i Randers, er, at hvis man siger noget, der er usandfærdigt, så er det en urigtig oplysning. Og hvis man siger noget, der er løgn, så taler man mod bedre vidende. Og det, jeg har sagt hele tiden, er, at vi har fået usandfærdige oplysninger, og jeg vil ikke kalde det løgn, for der har ikke været tale om løgn. Det har været en elendig forberedelse, der har medført, at det har været usandfærdige oplysninger.

Så vil jeg også gerne minde ministeren om, at den Almindelige Danske Lægeforening siger, at der er fare for patienters sikkerhed. Praktiserende Lægers Organisation, som er en udmærket organisation, siger også, at der er fare for patienters sikkerhed. Bare vent, til Allergiforeningen udtaler sig. Den vil sige, at der er kæmpe stor fare for patienters sikkerhed. Ministeren får stor glæde og sorg af det her forslag.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg må indrømme, at jeg ikke var repræsenteret på det pågældende møde. Jeg fik indbydelsen, det skal erkendes, men det var med så kort varsel, at det overhovedet ikke kunne lade sig gøre. Og det viser endnu et aspekt i den måde at haste sådan et forslag igennem på.

Ud over det synes jeg nok, at ministeren burde være klar over, at det er ministerens ansvar, hvad der foregår i forhandlinger bag de lukkede døre, og ministeren burde ikke begynde at drage embedsmænd og deres troværdighed ind i sagen. Det er naturligvis ene og alene ministeren, der har ansvaret, og ingen andre.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Jeg var også med til det omtalte møde i Sundhedsministeriet torsdag aften. Nu var det meget begrænset, hvordan vi i detaljer diskuterede netop det, som hr. Jørgen Winther rejser her, men det er korrekt, at der blev spurgt til det. Det blev oplyst, at man i Holland og Tyskland formentlig havde den samme ordning, og jeg spurgte endda personlig, om det var på det